

Tydzień z Maryją

Nr 13/2025 (320)

4. Niedziela Wielkiego Postu
30.03.2025

Z niedzielnej liturgii Mszy Świętej...

Przypowieść o synu marnotrawnym (Łk 15, 1-3.11-32)

Odchodzący syn opuszcza rodzinny dom, mimo że doznał w nim wiele miłości. Odtąd podąża za iluzją łatwego szczęścia. Czyni to, co łatwe i przyjemne, zamiast tego, co może być trudne, ale dobre i mądre. Szybko przekonuje się o tym, że na tej drodze nie będzie szczęśliwy.

Co w tak dramatycznej sytuacji czynią rodzice? Zwykle nie wiedzą, w jaki sposób postępować wobec syna czy córki. Większość rodziców popada w postawy skrajne. U jednych zwycięża rozżalenie, gniew, a nawet nienawiść wobec błądzącego dziecka. Odmawiają mu prawa powrotu. Inni rodzice popełniają błąd przeciwny i naiwnie usprawiedliwiają błądzącego. Wymyślają tysiące okoliczności „łagodzących”. Czynią wszystko, aby błądzący nie cierpiał. W ten sposób tworzą mu komfort dalszego błądzenia.

Ojciec z przypowieści Jezusa nie wpada w żadną ze skrajności. Ojciec kocha syna, ale pozwala mu ponosić konsekwencje popełnianych błędów. Syn zachowa szansę na ocalenie tylko wtedy, gdy sam będzie cierpiał! Cierpienie otwiera błądzącemu oczy. Uczy odróżniać dobro od zła.

Powracający syn ku swemu zdumieniu odkrywa, że jego spotkanie z ojcem zamienia się w święto. Ojciec nie wypomina popełnionych błędów. Nie opowiada o tym, jak długo wychodził na drogę i jak bardzo cierpiał. Przeciwnie, płacze w nieopisanej radości, bo oto ocalił się jego ukochany syn! O nieodwołalnej miłości ojca syn przekonuje się dopiero wtedy, gdy powraca. Teraz upewnia się, że ojciec nigdy nie przestał go kochać.

Przypowieść o mądrze kochającym ojcu i powracającym synu to opowieść o postawie Boga wobec człowieka. To opowieść o spotkaniu dwóch wolności i dwóch miłości: Bożej i ludzkiej. Powracający syn już nigdy nie zwątpi w to, że ojciec go rozumie i kocha. Już nigdy nie będzie się ludzi, że może być szczęśliwym bez ojca czy wbrew ojcu.

Pragnienie Jezusa... Aby Go naśladować

Jezus miał konkretne niepowtarzalne życie na tej ziemi, własną historię i niepowtarzalną misję do wykonania. Także każdy z Jego uczniów, których wzywał do naśladowania, miał niepowtarzalne życie i niepowtarzalną misję. Dlatego On nie oczekuje od Ciebie, by Twoje życie było takie, jak Jego, byś był drugim Zbawicielem świata. Bóg powołał Cię, byś był niepowtarzalny, byś był sobą i nabrał tylko jedną cechę – miał Jezusowy styl życia. Nie Jezusowe życie, ale Jezusowy styl życia: Jego sposób myślenia, Jego wnikliwość oceny, Jego styl spojrzenia, Jego motywacje działania w Twojej codzienności, w Twojej historii, w Twoim kontekście życia. W Ewangelii są fragmenty, które opisują uczniów naśladowujących czyny i słowa Mistrza: jak wyrzucają złe duchy, pouczają z mocą, wiele działają na wzór Jezusa.

Ale, na czym to naśladowanie ma zetem polegać? Nie jest ono skrupulatnym wypełnianiem nakazów. Gdyby naśladowanie Jezusa miało polegać na skrupulatnym zaliczaniu przepisów to, czym uczeń Jezusa różniłby się od faryzeusza? Prawo żydowskie zawierało ponad 600 przepisów i przykazań do przestrzegania. Chrześcijaństwo oznaczałoby to samo? Różnica jest taka, że my nie chcemy Jezusa naśladować przez skrupulatne wypełnianie przepisów, przykazań, jakie On daje, ale chcemy odwzajemniać to, czym nas obdarowuje. Naśladowanie nie jest kopiowaniem myśli, czynów, słów Jezusa, ale ich odwzajemnianiem. To jakby dawanie tego, co się otrzymało. Gdy Jezus Ci przebacza, otrzymujesz jego przebaczenie, będziesz Go naśladował, gdy dasz to przebaczenie twemu bratu, który wobec Ciebie zawinił. Gdy Jezus daje Ci poznać swoją cierpliwość, okaż otrzymaną cierpliwość komuś, kto jest dla Ciebie trudny.

Wspomnienie Papieża wolności... XX rocznica śmierci Papieża Jana Pawła II

Jan Paweł II zwany był papieżem pokoju i wolności. Miał wpływ na załagodzenie konfliktów w różnych regionach świata. Nieustannie wyjaśniał i uczył, czym jest wolność. Podkreślał, że ona „nie oznacza prawa do samowoli”, „nie daje nieograniczonych przywilejów”. Zwracał uwagę, że wolność to także wyzbywanie się egoizmu, kierowanie wzroku na potrzeby innych, na ich prawo do wolności. Słowiański papież przestrzegał, że „wolność jest w niebezpieczeństwie tam, gdzie ludzie ograniczają swe spojrzenie tylko do kręgu własnego życia i nie są gotowi angażować się bezinteresownie na rzecz innych”, że trzeba „bronić wolności poprzez solidarność i odpowiedzialność”. W apelu o wolność, wygłoszonym 23 czerwca 1996r. pod Bramą Brandenburską, sformułował niejako odwróconą definicję tej wartości:

„Nie ma wolności bez MIŁOŚCI.
Nie ma wolności bez PRAWDY.
Nie ma wolności bez SOLIDARNOŚCI.
Nie ma wolności bez OFIAR”.

Testament dla rodaków

„Nie pozostawiam po sobie własności, którą należałoby zadysponować. Rzeczy codziennego użytku, którymi się posługiwałem, proszę rozdać wedle uznania. Notatki osobiste spalić” – napisał Jan Paweł II w testamencie. Pozostawił po sobie ogromną spuściznę słowa i dzieł niematerialnych, w tym tych skierowanych bezpośrednio do rodaków, także krytycznych. Napominał w kwestii rodziny i ochrony życia poczętego. Podkreślał „kluczowe znaczenie rodziny dla całego porządku moralnego – w wymiarach międzyosobowych i w wymiarach społecznych”. Z rodakami pożegnał się 19 sierpnia 2002 r. na lotnisku w Balicach. Na zakończenie ostatniej pielgrzymki do ojczyzny, tuż przed odlotem do Rzymu, powiedział: „Ojczyzno moja kochana, Polsko, (...) Bóg Cię wywyższa i wyszczególnia, ale umiej być wdzięczna!». Tymi słowami z Dzienniczka Siostry Faustyny pragnę was pożegnać, drodzy bracia i siostry, moi rodacy!”. [...] A na końcu coś powiedzieć; żal odjeżdżać!.”.

Źródło: <https://ipn.gov.pl>

Z myśli Ojca Dolindo...

„Każdy dzień powinien być dla nas małą Kalwarią, załącznikiem Pasji: rano pomódlmy się, jakbyśmy stali obok Jezusa w Ogrodzie Oliwnym. Musimy zacząć znosić, jak On przeciwności – małą zdradę, fałszywy osąd i fałszywych świadków, ciosy, drwiny i zaczepki. Jeżeli ktoś cię oskarża, obraża, drwi z ciebie, jeśli z jakiegoś powodu cierpisz, czy nie możesz zjednoczyć się tak z Jezusem? W ciągu dnia przychodzi zmęczenie, bóle, dolegliwości, migrena, wyczerpanie i tym podobne. Nieśmy tak Krzyż z Jezusem, idźmy za Nim. I módlmy się”.

INTENCJE MSZALNE

Poniedziałek – 31.03.2025	
8:00	O łaskę powrotu do zdrowia, błogosławieństwo Boże i potrzebne łaski dla Wandy
18:00	Dziękczynna z prośbą o opiekę i potrzebne łaski dla rodziny Agnieszki i Rafała + Za śp. Irenę i Tadeusza Sobczyk
Wtorek – 01.04.2025	
8:00	+ Za śp. Halinę Kuraś
18:00	+ Za śp. Henryka Osińskiego w 2. rocznicę śmierci + Za śp. Józefa Komendę w 1. rocznicę śmierci
Środa – 02.04.2025	
8:00	+ Za śp. Agnieszkę Kamińską
16:30	+ Za śp. Janusza Iwańskiego w 3. rocznicę śmierci
18:00	+ Za śp. Ryszarda Krawczyka, Elżbietę, Zofię, Ludwika Paciagą
20:00	Za dusze w czyśćcu cierpiące
	+ Za śp. Anielę Mach
	+ Za śp. Sylwestra Siarę
	+ Za śp. Halinę i Zbigniewa Piechówkę
	+ Za śp. Lucynę Jaskólkę w 14. rocznicę śmierci
	+ Za śp. Małgorzatę Dyląg
	+ Za śp. Teresę Janas
	+ Za śp. Tadeusza Zasadę
	+ Za śp. Ryszarda Padlik
	+ Za śp. Stanisława Tokarza
	+ Za śp. Mieczysława Binczyckiego
	+ Za śp. Czesławę Ząbek
	+ Za śp. Ireneusza Skwarę
	+ Za śp. Michała Gil
	+ Za śp. Artura Sarnat
	+ Za śp. Jana Piątek
Czwartek – 03.04.2025	
18:00	+ Za śp. Józefa Boczkowskiego w 4. rocznicę śmierci
Piątek – 04.04.2025	
7:00	+ Za śp. Halinę Kuraś
18:00	Dziękczynna z prośbą o błogosławieństwo Boże dla Wiktorii w 1. rocznicę urodzin
Sobota – 05.04.2025	
7:00	+ Za śp. Olimpię Bednarczyk
18:00	+ Za śp. Józefa Boczkowskiego w 4. rocznicę śmierci
Niedziela – 06.04.2025 – 5. Niedziela Wielkiego Postu	
7:00	+ Za śp. Ryszarda Boczkowskiego
9:00	+ Za śp. Adama Gancarczyka w rocznicę śmierci
10:30	Dziękczynna z prośbą o Boże błogosławieństwo dla Aleksandry i Pawła oraz córek Natalii i Oliwii
12:00	+ Za śp. Mariana, Janinę Grochowskich, Renatę Więcek
18:00	W intencji wszystkich parafian

LAETARE, czyli najbardziej radosna niedziela w Wielkim Poście

Niedziela Laetare to szczególny dzień w liturgii. Obchodzona jest ona w czwartą niedzielę Wielkiego Postu, a jej nazwa pochodzi z języka łacińskiego i oznacza „*Raduj się*”. Dzień ten często nazywany jest także „Niedzielą różową”, ponieważ kolor liturgiczny zmienia się z fioletowego na różowy. To jeden z dwóch dni w roku, kiedy kapłan może sprawować liturgię w szatach tego koloru. Używa się ich również w Niedzielę „*Gaudete*”, czyli w III niedzielę Adwentu, która zapowiada przyjście Chrystusa i odkupienie, jakie przyniesie. W liturgii Wielkiego Postu obowiązuje fioletowy kolor szat liturgicznych. Kolor ten ma przywoływać na myśl pokutę i oczekiwanie. Dlatego też Niedziela Laetare wprowadza pewną przerwę w atmosferze pokuty i refleksji, charakterystycznej dla Wielkiego Postu. Choć to czas zadumy, niedziela radości ma przypomnieć o nadchodzącym Zmartwychwstaniu Chrystusa, Jego zwycięstwie nad śmiercią.

Źródło: Stacja 7

Czym jest jałmużna chrześcijańska?

Już w Starym Testamencie jałmużna oznaczała gest dobroci człowieka względem jego brata jako naśladowanie czynów Boga, który pierwszy okazał dobroć człowiekowi. Jako akt religijny prowadzi do przebaczenia grzechów: „Woda gasi płonący ogień, a jałmużna gładzi grzechy” (Syr 3, 30) oraz „Jałmużna uwalnia od śmierci i oczyszcza z każdego grzechu. Ci, którzy dają jałmużnę, nasyćci będą życiem” (Tb 12, 8-9).

Do dawania jałmużny zachęca Chrystus: „Gdy ty dajesz jałmużnę, niech nie wie lewica twoja, co prawica twoja czyni” (Łk 6, 55). Czyn dobry w postaci jałmużny ma być całkowicie bezinteresowny i znany jedynie Bogu. Ważna jest także nie tyle ilość czy wielkość złożonego daru, ile raczej wewnętrzne nastawienie dającego, czyli jego intencja. Potwierdza to sam Chrystus, kiedy chwali grosz wrzucony do skarbonki przez ubogą wdowę (por. Łk 4, 25). Wartość jałmużny jest jeszcze większa, jeśli dawana jest nie z tego, co zbywa, lecz z tego, co niezbędne oraz jeśli świadczona jest chętnie, gdyż „radosnego dawcę miłuje Bóg” (2 Kor 6, 10).

Według św. Jana Pawła II „jałmużna jest środkiem nadania konkretnego wyrazu miłości przez dzielenie się swoimi dobrami z tymi, którzy ponoszą skutki ubóstwa”.

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

4. Niedziela Wielkiego Postu – 30.03.2025

Droga krzyżowa w piątek o godz. 17:00 (dla dzieci) i po Mszy św. o godz. 18:00, a w niedzielę po Mszy św. o godz. 12:00 i o godz. 16:00. Nocna Droga Krzyżowa w piątek o godz. 22:00.

Gorzkie żale z kazaniem pasyjnym w niedzielę o godz. 17:00. Przypominamy, że za pobożny udział w tych nabożeństwach można uzyskać odpust zupełny.

Rozpoczynamy **rekolekcje wielkopostne**. Dziś i jutro przyjmujemy zgłoszenia chorych chcących przyjąć księdza rekolekcjonistę z racji wielkopostnych parafialnych rekolekcji. Odwiedziny chorych z możliwością skorzystania z sakramentu pokuty i przyjęcia Komunii św. będą w środę 02.04 od godz. 10:00.

3 kwietnia przypada **pierwszy czwartek miesiąca. Godzina Święta** o godz. 23:00.

W piątek (04.04) z racji **pierwszego piątku miesiąca spowiedź św.** od godz. 16:30,

W sobotę (05.04) **odwiedziny chorych** od godz. 9:00 oraz **Nabożeństwo Pierwszych Sobót** o godz. 17:00.

W przyszłą niedzielę na Mszy św. o godz. 12:00 **spotkanie z dziećmi przygotowującymi się do przyjęcia I Komunii świętej**. Po Mszy św. **spotkanie z rodzicami** w kościele.

Pełna treść ogłoszeń na stronie www.parafiamichalowice.pl.

Z naszej wspólnoty parafialnej odeszła:

śp. Elżbieta Kwaśniewska

Wieczne odpoczywanie racz Jej dać Panie...